

บทที่ 1

บทนำ



ความเป็นมาและสาระสำคัญ

จากการขยายตัวของประชากรในเขตเมืองตามความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศ การพัฒนาประเทศไปสู่ความเป็นประเทศอุตสาหกรรมทำให้มีการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างการผลิตของประเทศจากภาคเกษตรเป็นภาคอุตสาหกรรม ตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 1 (พ.ศ.2504-2509) ได้กล่าวถึงการพัฒนาเศรษฐกิจเป็นสำคัญ โดยมุ่งเน้นส่งเสริมอุตสาหกรรมทดแทนการนำเข้าจากต่างประเทศการอพยพเข้าสู่เมือง จากภาวะความแห้งแล้งต่างๆ ในชนบท ทำให้ผลผลิตทางการเกษตรไม่ได้ผลตามที่ต้องการ แรงงานที่มีเหลือมากเกินความจำเป็นในชนบท ทำให้แรงงานเข้ามาเพื่อแสวงหาสิ่งที่ดีก่อให้เกิดปัญหาต่างๆ เกิดขึ้น โดยเฉพาะปัญหาที่อยู่อาศัย ซึ่งรัฐบาลไม่ได้ให้ความสนใจถึงปัญหาที่อยู่อาศัยมากเท่าที่ผ่านมาจึงก่อให้เกิดปัญหาตามมา แม้ว่ารัฐบาลได้จัดตั้งการเคหะแห่งชาติ (กคช.) เป็นหน่วยงานรัฐวิสาหกิจสังกัดกระทรวงมหาดไทยโดยทำหน้าที่แก้ไขปัญหาด้านที่อยู่อาศัยเพื่อก่อให้เกิดความคล่องตัวในการดำเนินงาน แต่ก็ไม่มีนโยบายอย่างเด่นชัดในการจัดสร้างที่อยู่อาศัยของผู้ใช้แรงงาน โดยเฉพาะในย่านอุตสาหกรรมจากการที่แหล่งงานแหล่งใหญ่จะอยู่ในเขตกรุงเทพและปริมณฑล ทำให้ผู้ใช้แรงงานเข้ามาหางานในกรุงเทพและปริมณฑลเป็นจำนวนมาก ก่อให้เกิดปัญหาชุมชนแออัด ปัญหาการหาที่อยู่อาศัยราคาถูก ผู้ใช้แรงงานที่อพยพเข้ามาหางานทำยังต้องประสบกับปัญหาไม่มีที่อยู่อาศัยหรือมีที่อยู่อาศัยที่มีสภาพเป็นบ้านเช่าของเอกชน มีลักษณะเบียดเสียด ค่าเช่ามีราคาที่ถูกไม่มีความปลอดภัย ไม่ถูกสุขลักษณะ ความต้องการที่อยู่อาศัยราคาถูกจำนวนมาก แต่ขาดกำลังทรัพย์ในการจัดสรรที่อยู่อาศัยพอ ซึ่งภาครัฐยังไม่มียุทธศาสตร์สนับสนุนที่เด่นชัดสำหรับภาคเอกชน ไม่สามารถจัดดำเนินการที่อยู่อาศัยในอัตราราคาต่ำได้ ให้เกิดความขาดแคลนที่อยู่อาศัยราคาถูก ผู้ใช้แรงงานที่มีรายได้จำกัดต้องดิ้นรนช่วยเหลือตนเอง ผลจากการขาดการดูแลเอาใจใส่ทำให้เกิดความเหลื่อมล้ำทางสังคม เศรษฐกิจ ซึ่งผู้ใช้แรงงานเป็นกลุ่มที่ช่วยพัฒนาส่งเสริมงานด้านอุตสาหกรรมของประเทศ ได้รับการดูแลช่วยเหลือด้านสวัสดิการที่อยู่อาศัยเช่นเดียวกับหน่วยงานของรัฐบาล

ในปัจจุบันประเทศไทยอยู่ในช่วงปลายแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 7 (พ.ศ. 2535-2539) รัฐบาลเองก็เริ่มตระหนักถึงปัญหาด้านที่อยู่อาศัยของผู้ใช้แรงงานโดยมีการกำหนดนโยบายการจัดสร้างที่อยู่อาศัยให้กับแรงงานในโรงงานอุตสาหกรรมชัดเจนขึ้น เพื่อให้สอดคล้องกับความเจริญเติบโตของกรุงเทพ ปริมณฑล อย่างไรก็ตามในปัจจุบันมีการพัฒนาและเปลี่ยนแปลงสภาพที่ดิน เพื่อนำมาใช้ประโยชน์กว้างขวางขึ้น ส่งผลให้ที่ดินสูงขึ้น ทำให้การจัดสร้างที่อยู่อาศัยสำหรับแรงงานเป็นเรื่องที่ควรจะต้องศึกษาอย่างละเอียดถึงแนวทางในการลงทุนและผลที่จะเกิดกับทุกฝ่าย โดยเฉพาะผู้ใช้แรงงานและผู้ประกอบการ วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ตั้งเห็นปัญหาดังกล่าวข้างต้น และเข้าใจปัญหาอย่างถ่องแท้ นำไปสู่การวางแนวทางในการแก้ปัญหา ซึ่งจะเห็นประโยชน์ให้กับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ไม่ว่าจะเป็นผู้ใช้แรงงาน ผู้ประกอบการและภาครัฐ โดยเป็นผู้รับผิดชอบภาวะเศรษฐกิจโดยรวม ซึ่งนำไปสู่การวางแผนนโยบายในระดับปฏิบัติการต่อไป

วัตถุประสงค์ของการศึกษา

1. เพื่อศึกษาสภาพความเป็นอยู่และความต้องการในด้านที่อยู่อาศัย รวมทั้งสภาพเศรษฐกิจ และสังคมของผู้ใช้แรงงานที่ผลิตอุปกรณ์ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ในปัจจุบัน
2. เพื่อศึกษาประเภทของที่อยู่อาศัยของผู้ประกอบการและผู้ใช้แรงงานที่เป็นของภาครัฐ และเอกชนที่มีอยู่ในปัจจุบัน
3. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของผู้ประกอบการในนิคมอุตสาหกรรมนวนครในด้านความเป็นไปได้ในการจัดหาที่อยู่อาศัยให้กับแรงงานในอนาคต

ขอบเขตของการศึกษา

การขยายตัวของประชากรในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล การเพิ่มขึ้นของจำนวนประชากรเป็นปัจจัยพื้นฐานที่บ่งชี้ถึงความต้องการด้านที่อยู่อาศัย จากข้อมูลล่าสุดของสำนักงานกลางทะเบียนราษฎร กรมการปกครอง พบว่าในปี 2536 มีประชากรทั่วประเทศ จำนวน 58.336 ล้านคน ในจำนวนนี้เป็นประชากร ที่มีทะเบียนบ้านอยู่ในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล จำนวน 8.769 ล้านคน หรือคิดเป็นร้อยละ 15.03 ของประชากรทั่วประเทศ

ตารางที่ 1.1 สถิติประชากร 5 จังหวัด ปริมาณ ปี 2533-2537

ปี พ.ศ.	2533	2534	2535	2536	อัตราการขยาย ตัวต่อปี	2537	2538
นนทบุรี	668,760	703,187 (5.15)	688,704 (0.64)	717,405 (2.68)	2.34	734,192	751,372
ปทุมธานี	452,693	465,968 (2.93)	48,486 (4.00)	500,086 (3.20)	3.34	516,789	534,050
สมุทรปราการ	854,883	882,164 (3.19)	871,806 (1.17)	895,384 (2.70)	1.54	909,173	923,174
สมุทรสาคร	358,155	365,274 (1.99)	372,605 (2.01)	373,464 (0.23)	1.39	378,655	383,918
นครปฐม	657,182	664,190 (1.07)	671,386 (1.05)	710,290 (5.79)	2.59	728,657	77,559

ที่มา : สำนักงานกลางทะเบียนราษฎร กรมการปกครองปี 2537-2538 ประมาณการโดย สอศ.

อัตราการขยายตัวของประเทศในจังหวัดปทุมธานี จะมีการขยายตัวของประชากรมากกว่าจังหวัดในเขตปริมาณ การเลือกศึกษาแนวทางในการจัดหาที่อยู่อาศัยให้กับแรงงานในโรงงานอุตสาหกรรม กรณีศึกษานิคมอุตสาหกรรมนวนคร ซึ่งตั้งอยู่ที่ตำบลคลองหนึ่ง อำเภอคลองหลวงจังหวัดปทุมธานี ซึ่งอยู่ห่างจากกรุงเทพฯ ประมาณ 46 กิโลเมตร โดยเริ่มเปิดโครงการตั้งแต่ปี พ.ศ. 2514 เนื่องจากนิคมอุตสาหกรรมนวนครอยู่ใน อำเภอคลองหลวง ซึ่งเป็นอำเภอที่มีจำนวนโรงงานอุตสาหกรรมมากที่สุดถึง 414 โรงงาน จากโรงงานทั้งหมด 1,464 โรงงานในจังหวัดปทุมธานี (ตารางที่ 1.2)

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 1.2 แสดงจำนวนโรงงานอุตสาหกรรมและลูกจ้างแรงงานในจังหวัดปทุมธานี

อำเภอ	จำนวนโรงงาน	จำนวนลูกจ้างแรงงาน		รวม
		ชาย	หญิง	
1.อำเภอคลองหลวง	414	22,505	58,700	81,205
2.อำเภอเมืองปทุมธานี	352	17,722	16,894	34,616
3.อำเภอลำลูกกา	241	6,093	12,105	18,198
4.อำเภอรัญมิ	243	7,677	8,761	16,438
5.อำเภอลาดหลุมแก้ว	122	3,757	7,351	7,351
6.อำเภอสามโคก	75	449	1,729	1,729
7.อำเภอหนองเสือ	17	266	146	412
รวมทั้งสิ้น	1,464	59,137	100,812	159,949

ที่มา : อุตสาหกรรมจังหวัดปทุมธานี

วิธีการดำเนินการศึกษา

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพความเป็นอยู่ในปัจจุบันของที่อยู่อาศัยของผู้ใช้แรงงานและของผู้ประกอบการที่มีและที่ยังไม่มี รวมทั้งสภาพทางเศรษฐกิจและสังคมของผู้ใช้แรงงาน รวมทั้งด้านการศึกษาและการดำเนินชีวิตของผู้ใช้แรงงานที่ทำงานอยู่ในโรงงานผลิตอุปกรณ์ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ โดยมีรายละเอียดและวิธีการดำเนินการวิจัยดังนี้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากรที่ศึกษา

ประชากรในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ คือ ผู้ใช้แรงงานที่ทำงานอยู่ในโรงงานผลิตอุปกรณ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ ที่อยู่ภายในนิคมอุตสาหกรรมนวนคร และเป็นลูกจ้างแรงงานที่ใช้แรงงานจริง ๆ

2. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างประชากรที่จะทำการวิจัย ในครั้งนี้มีอยู่ด้วยกัน 2 กลุ่ม คือ กลุ่มผู้ใช้แรงงาน และกลุ่มผู้ประกอบการ

- กลุ่มผู้ใช้แรงงาน เนื่องจากกลุ่มประชากรมีจำนวนมาก ไม่สามารถทำการศึกษาได้ทั้งหมด จึงจำเป็นต้องมีการศึกษากับประชากรเพียงบางส่วน ดังนั้นในการวิจัยครั้งนี้ได้กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่ทำการศึกษาโดยอิงตามกำหนดของ YAMANE ที่ระดับความเชื่อมั่น 95 เปอร์เซ็นต์ โดยมีความผิดพลาดของความแม่นยำ ± 5 เปอร์เซ็นต์ โดยกลุ่มตัวอย่างผู้ใช้แรงงาน ซึ่งมีรายได้ตั้งแต่ 3,370 บาทขึ้นไป (คำนวณจากค่าแรงขั้นต่ำวันละ 145 บาท คูณด้วยจำนวนวันทำงาน 26 วัน ต่อเดือน และทำงานอยู่ในนิคมอุตสาหกรรมนวนคร เฉพาะกลุ่มที่ผลิตอุปกรณ์ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ โดยมีลูกจ้างแรงงานทั้งหมดประมาณ 26,960 คน กำหนดทดสอบทางสถิติได้กลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 332 ตัวอย่าง (ตารางที่ 1.3)

- กลุ่มผู้ประกอบการ ผู้ประกอบการที่มีอยู่ในนิคมอุตสาหกรรม ที่มีลูกจ้างแรงงานมากกว่า 100 คนขึ้นไป ที่มีอยู่ในนิคมอุตสาหกรรมนวนคร ซึ่งมีจำนวนโรงงานที่เปิดดำเนินการรวมทั้งสิ้น 172 บริษัท มีจำนวนลูกจ้างแรงงานทั้งหมด 57,178 คน โดยแบ่งเป็นหลายกลุ่ม แต่กลุ่มที่ใหญ่ คือ กลุ่มผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้า และอิเล็กทรอนิกส์ ส่วนผลิตภัณฑ์อื่น ๆ ก็มีอุตสาหกรรมสิ่งทอ, อุตสาหกรรมอาหารและเครื่องดื่ม, อุตสาหกรรมโลหะขั้นมูลฐาน, อุตสาหกรรมโลหะและเครื่องจักร, อุตสาหกรรมไม้และเครื่องเรือน และอื่น ๆ โดยมีกลุ่มตัวอย่างของผู้ประกอบการจำนวน 50 โรงงาน

การแจกแบบสอบถามของผู้ใช้แรงงาน โดยขอความร่วมมือจากฝ่ายบุคคล และฝ่ายประชาสัมพันธ์ของโรงงานที่ดำเนินการในนิคมอุตสาหกรรมนวนคร ซึ่งแจกแบบสอบถามให้กับลูกจ้างแรงงานและเจ้าหน้าที่ระดับสูงของโรงงาน และได้ดำเนินการสำรวจและเก็บรวบรวมข้อมูลและแบบสอบถามตั้งแต่วันที่ 15 มิถุนายน 2539 ถึงวันที่ 30 กรกฎาคม 2539

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ แบบสอบถาม (Questionnaire) มีทั้งลักษณะแบบ
ปลายเปิดและปลายปิด โดยมีรายละเอียดในการสร้างดังนี้

1. การกำหนดโครงสร้างแบบสอบถามของผู้ใช้แรงงาน

การศึกษาข้อมูลที่ต้องการ การวิจัยครั้งนี้ได้ศึกษาสภาพและลักษณะที่อยู่อาศัยของ
ผู้ใช้แรงงาน และได้ทำการศึกษาแยกออกเป็น

- ข้อมูลส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพ ภูมิดำเนา การศึกษา รายได้
รายจ่าย การออมทรัพย์
- ข้อมูลด้านที่อยู่อาศัย ได้แก่ ลักษณะประเภท ขนาดที่ตั้งสภาพแวดล้อม ปัญหาที่
เกี่ยวกับที่อยู่อาศัย และปัญหาทางสังคม
- ข้อมูลด้านทัศนคติต่อที่อยู่อาศัย ได้แก่ การจัดหาที่อยู่อาศัยของรัฐ สวัสดิการ
ที่อยู่อาศัยของโรงงาน การตัดสินใจสมัครเข้าทำงาน การเพิ่มประสิทธิภาพในการทำงาน และ
รูปแบบที่อยู่อาศัยในอนาคต

2. การกำหนดโครงสร้างแบบสอบถามของผู้ประกอบการ

- ข้อมูลเกี่ยวกับอุตสาหกรรม ได้แก่ ประเภทอุตสาหกรรมที่ประกอบกิจการ
ระยะเวลาในการดำเนินกิจการ วันทำงาน และระบบการทำงานและสวัสดิการของโรงงาน
- ข้อมูลเกี่ยวกับสวัสดิการที่อยู่อาศัย ได้แก่ เหตุผลในการจัดสวัสดิการ เรือนใจ
หรือกฎเกณฑ์ ลักษณะ ขนาด ที่ตั้ง ผู้รับภาระค่าใช้จ่ายต่าง ๆ
- ข้อมูลทัศนคติต่อที่อยู่อาศัย ได้แก่ ความจำเป็นในการจัดการสวัสดิการที่อยู่
อาศัย ประสิทธิภาพการทำงาน การดำเนินการจัดหาที่อยู่อาศัยในอนาคต ปัญหาที่อยู่อาศัยและ
งานอุตสาหกรรม บทบาทของรัฐในการจัดหาที่อยู่อาศัย

3. กำหนดตัวแปรในประเด็นหลัก โดยวิเคราะห์และคัดเลือกจากแนวคิดทฤษฎี และ
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

4. พิจารณาความตรงเชิงเนื้อหา โดยนำโครงสร้างแบบสอบถามที่ประกอบด้วย
ประเด็นหลัก ตัวแปรในแต่ละประเด็นดังกล่าวไปปรึกษา อาจารย์ที่ปรึกษา และอาจารย์
ผู้เชี่ยวชาญพิจารณาความถูกต้องโดยเทียบกับวัตถุประสงค์ของการวิจัย และวรรณคดีที่เกี่ยวข้อง

5. สร้างแบบสอบถามและคัดเลือก แล้วทำการจัดพิมพ์
6. นำแบบสอบถามที่ได้ไปทดลองกับกลุ่มเป้าหมาย โดยกำหนดกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 ชุด แล้วนำมาปรับปรุงเพื่อให้ได้แบบสอบถามที่มีความน่าเชื่อถือมากที่สุด
7. ทำการจัดพิมพ์ แบบสอบถามฉบับจริง โดยออกแบบและกำหนดตัวแปรและค่าตัวแปร เพื่อสะดวกในการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. ข้อมูลทุติยภูมิ ผู้วิจัยได้นำข้อมูลจากการค้นคว้าจากเอกสาร หนังสือ วารสาร และแผนที่ ภาพถ่าย สถิติตัวเลข คำบรรยาย ผลสรุปจากวรรณกรรมของผู้วิจัยที่เกี่ยวข้อง ห้องสมุดของเอกชน และสถาบันการศึกษาต่าง ๆ และบริษัทเอกชน จำกัด
2. ข้อมูลปฐมภูมิ ผู้วิจัยได้นำข้อมูลที่ได้จากการเก็บแบบสอบถามมาดำเนินการวิเคราะห์ โดยมีขั้นตอนดังต่อไปนี้
 - นำแบบสอบถามที่ได้รับการตอบกลับคืนมา ตรวจสอบ ความถูกต้องและความสมบูรณ์ของการตอบ
 - วิเคราะห์เนื้อหาสำหรับคำถามแบบปลายเปิด
 - แบบสอบถามแบบปลายเปิด นำแบบสอบถามที่ได้มาลงรหัสเพื่อทำการวิเคราะห์ทางสถิติด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์ โปรแกรม spss/pc+ ในการประมวลผลข้อมูล ของค่าสถิติบรรยาย ได้แก่ จำนวนความถี่ ค่าร้อยละ ค่าสูงสุด ค่าต่ำสุด ค่าเฉลี่ย และการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรสำคัญ ในรูปของตารางความสัมพันธ์
3. นำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์ โดยการประมวลผลและสรุปผลการวิจัย
4. นำเสนอข้อมูลวิจัยในรูปแบบการบรรยาย ตาราง แผนที่ แผนภูมิ รูปภาพ

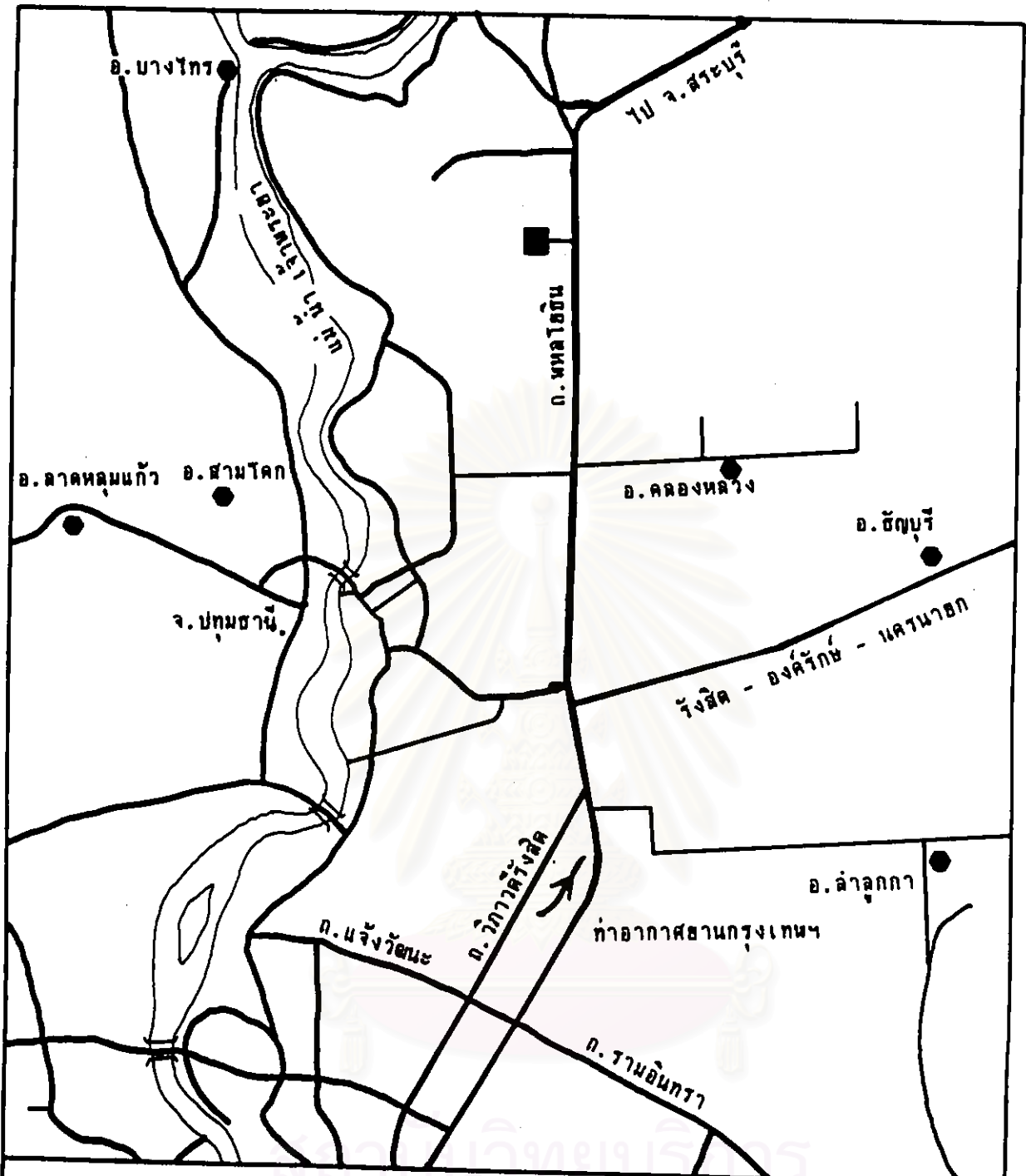
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 1.3 แสดงขนาดประชากร กลุ่มตัวอย่างและแบบสอบถามที่ได้รับ

โรงงานอุตสาหกรรม	ประชากร	กลุ่ม ตัวอย่าง	แบบสอบถาม ที่ได้รับ
1.บริษัท อาซาฮี อิเล็กทรอนิกส์ (ประเทศไทย) จำกัด	1,600	50	35
2. บริษัท คี.ดี.เค (ประเทศไทย) จำกัด	400	40	25
3. บริษัท ฟุจิตี (ประเทศไทย) จำกัด	500	40	25
4.บริษัท เจ.วี.ซี.แมนูแฟคเจอร์ริง (ประเทศไทย) จำกัด	1,534	50	35
5. บริษัท มานिका-ไทย คอร์ปอเรชั่น จำกัด	620	40	22
6. บริษัท มิค อิเล็กทรอนิกส์ (ประเทศไทย) จำกัด	1,056	40	35
7. บริษัท เอ็น อี ซี เทคโนโลยี (ประเทศไทย) จำกัด	944	40	35
8. บริษัท นิตสุโกะ ไทย จำกัด	318	40	25
9. บริษัท ไซโก้ อินสตูमेंท์ (ประเทศไทย) จำกัด	850	40	35
10. บริษัท ไซโก้ฯ (ประเทศไทย) จำกัด	750	40	20
11. บริษัท โซดิก (ประเทศไทย) จำกัด	300	40	20
12. บริษัท ไทย เทคมัคคีละ จำกัด	200	40	20
รวม		500	332

ประโยชน์คาดว่าจะได้รับ

1. ทำให้ทราบถึงสภาพทางเศรษฐกิจและสังคมและความต้องการที่อยู่อาศัยของผู้ใช้แรงงานที่ผลิตอุปกรณ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ในปัจจุบัน
2. ทำให้ทราบถึงประเภทของที่อยู่อาศัยของผู้ประกอบการและผู้ใช้แรงงานอยู่ที่เป็นของภาครัฐ และเอกชนที่อยู่ในปัจจุบัน
3. เพื่อทราบถึงความคิดเห็นของผู้ประกอบการในเรื่องการจัดการที่อยู่อาศัยให้กับแรงงาน



สภาพที่อยู่อาศัยในปัจจุบันสำหรับผู้ใช้แรงงานในโรงงานผลิตอุปกรณ์ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ : กรณีศึกษา
นิคมอุตสาหกรรมนวนคร

แสดง : ที่ตั้งนิคมอุตสาหกรรม นวนคร แผนที่ 1.1

สัญลักษณ์	<p>— ทางหลวงแผ่นดิน</p> <p>— ทางหลวงจังหวัด</p> <p>■ พื้นที่ศึกษา</p>	<p>น.</p> <p>△</p>
-----------	---	--------------------

ตารางที่ 1.4 รายชื่อกลุ่มผลิตภัณฑ์และจำนวนลูกจ้างแรงงานของโรงงานอุตสาหกรรม
ผลิตอุปกรณ์ไฟฟ้า และอิเล็กทรอนิกส์

ชื่อบริษัท	จำนวนคนงาน (คน)
บริษัท ผลิตอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ และเครื่องใช้ไฟฟ้า	
1.บริษัท อาซาฮี อิเล็กทรอนิกส์ (ประเทศไทย) จำกัด	1,600
2.บริษัท เอที แอนด์ ที ไมโครอิเล็กทรอนิกส์ (ไทย) จำกัด	1,100
3.บริษัท เซ็นจูรี อิเล็กทรอนิกส์ แอนด์ ซิสเต็มส์ จำกัด	700
4.บริษัท งามทวี อิเล็กทรอนิกส์ จำกัด	1,450
5.บริษัท ไคเอ็น (ไทยแลนด์) จำกัด	100
6.บริษัท ดี.ดี.เค (ประเทศไทย) จำกัด	400
7.บริษัท เคนเซ (ประเทศไทย) จำกัด	107
8.บริษัท ฟุจิสุระ (ประเทศไทย) จำกัด	3,200
9.บริษัท ฟุจิที (ประเทศไทย) จำกัด	500
10.บริษัท กามาคัสตี อินเตอร์เนชันแนล (ประเทศไทย) จำกัด	500
11.บริษัท เอช.อาร์.ซิด ไวน์ อิเล็กทรอนิกส์ (ประเทศไทย) จำกัด	55
12.บริษัท ฮายโมดส์ (ไทยแลนด์) จำกัด	350
13.บริษัท เจ.วี.ซี.แมนูแฟคเจอร์ริง (ประเทศไทย) จำกัด	1,534
14.บริษัท กันไว เฟลท์ (ประเทศไทย) จำกัด	120
15.บริษัท เคอิคับบลิว (ประเทศไทย) จำกัด	75
16.บริษัท กฤตชัย จักรกล จำกัด	120
17.บริษัท มหาจักร ไฟฟ้าสากล จำกัด	311
18.บริษัท มานिका-ไทย คอร์ปอเรชั่น จำกัด	620
19.บริษัท มัตสึชิตะ อิเล็กทริกเวิร์ค (ประเทศไทย) จำกัด	1,800
20.บริษัท มัตสึชิตะ ริฟริกเจอเรชั่น คัมปะนี (ประเทศไทย) จำกัด	260
21.บริษัท มิค อิเล็กทรอนิกส์ (ประเทศไทย) จำกัด	1,056
22.บริษัท มิดานี (ไทยแลนด์) จำกัด	280
23.บริษัท มิดซูโบริ เบดท์คิง (ประเทศไทย) จำกัด	170
24.บริษัท มิซูกิ อิเล็กทริกส์ (ประเทศไทย) จำกัด	2,011

ตารางที่ 1.4 (ต่อ)

ชื่อบริษัท	จำนวนคนงาน (คน)
25.บริษัท เอ็นอีซี เทคโนโลยี (ประเทศไทย) จำกัด	944
26.บริษัท เนตสัน อินคัสทรี จำกัด	36
27.บริษัท นิชชิน อิเล็กทริก (ประเทศไทย) จำกัด	113
28.บริษัท นิตสุโกะ ไทย จำกัด	318
29.บริษัท แพน อินเตอร์เนชันแนล อิเล็กทรอนิกส์(ประเทศไทย) จำกัด	160
30.บริษัท โปรแมกซ์ ซิตเต็ม จำกัด	60
31.บริษัท โรม อพอลโล่ อิเล็กทรอนิกส์ (ประเทศไทย) จำกัด	980
32.บริษัท โซโก้ อินสตูमेंท์ (ประเทศไทย) จำกัด	850
33.บริษัท โซโก้ซ่า (ประเทศไทย) จำกัด	750
34.บริษัท สติค (ประเทศไทย) จำกัด	46
35.บริษัท โซดิก (ประเทศไทย) จำกัด	300
36.บริษัท โซนี่ สยาม อินคัสทรี จำกัด	380
37.บริษัท ทาคาคอม (ประเทศไทย) จำกัด	265
38.บริษัท ทาคาฮาตะ พรีซัน (ไทยแลนด์) จำกัด	40
39.บริษัท ไทยชันโย เคนกิ จำกัด	70
40.บริษัท ไทย เทค มัตสึตะ จำกัด	200
41.บริษัท ไทย วีดีโอ อินคัสทรี จำกัด	206
42.บริษัท ทีพี คับบลิว ไล-คาสติงค์ อินคัสทรี จำกัด	2,000
43.บริษัท นัตโก (ประเทศไทย) จำกัด	43
44.บริษัท ซิงเคนเกิน (ประเทศไทย) จำกัด	780
รวม	26,960